

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/165/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916206160
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5916206160.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu T. I., nar. XX.X.XXXX, bytom N. L. - L. L., Q. C. XXXX/XX, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Zuzanou Baloghovou, so sídlom C., Y. X, proti žalovanému R. M., nar. XX.X.XXXX, bytom N. L. - L. L., Q. C. XXXX/XX, právne zastúpenému advokátom Mgr. Michalom Mydlom, so sídlom C., A. F. X, o zaplatenie 1.125 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 7C/123/2016-230 zo dňa 16. mája 2019 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** vo výroku o zamietnutí žaloby v ostatnej časti.

Rozsudok okresného súdu **z o s t á v a n e d o t k n u t ý** vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 619 eur.

Rozsudok okresného súdu **m e n í** vo výroku o trovách prvoinštančného konania tak, že žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 10%.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 619 eur a v ostatnej časti žalobu zamietol. Na základe vykonaného dokazovania bolo nesporné, že základ nároku žalobcu na náhradu škody je daný. Žalovaný prehodil plechy do dvora žalobcu, pričom došlo k poškodeniu fasády plotu žalobcu, v súvislosti s ktorým konaním bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti majetku. Predmetnú skutočnosť strany ani nerozporovali a zároveň bol okresný súd v zmysle § 193 CSP viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný priestupok a kto ho spáchal.

2. V otázke výšky škody okresný súd konštatoval, že „skutočná škoda“ predstavuje náklady vyjadrené v peňažnej forme, ktoré sú potrebné na uvedenie (veci) do pôvodného stavu. Bolo ustálené, že v dôsledku protiprávneho konania žalovaného došlo k povrchovému poškodeniu na fasáde plotu žalobcu na ploche 2x2 metre, keď lokálne došlo i k narušeniu polystyrénu v hĺbke, ktorá sa definuje ako škrabance s hĺbkou nepresahujúcou 20-30 mm. Znaleckým posudkom mal okresný súd preukázané, že v prípade takéhoto poškodenia bolo možné silikátovú omietku plotu opraviť bežným postupom pri opravách lokálnych porúch (obvyklým napr. aj pri opravách na fasádach bytových, občianskych a priemyselných stavieb) bez toho, aby bolo miesto opravy viditeľné. Nevyhnutné náklady takejto opravy v zmysle záverov znalca predstavujú 619 eur vrátane DPH.

3. Okresný súd zdôraznil, že skutočná škoda znamená, že sa odstraňujú len následky škodovej udalosti, teda len samotný rozsah poškodenia, nie aj častí, ktoré nie sú poškodené. Tomu zodpovedajú náklady účelne vynaložené na uvedenie poškodenej veci do predošlého stavu bez jej zhodnotenia. Hoci

znalec pripustil aj spôsob opravy plota zrealizovanej žalobcom, tento v porovnaní so znalcom určenou technológiou bol neefektívny. Okresný súd dodal, že opravou plota („vykonaním novej fasády“) po celej jeho dĺžke došlo k zhodnoteniu nepoškodených častí plota; pričom samotný žalobca uviedol, že šlo o starý plot, ktorý opravil pred 7-8 rokmi. Následne zhrnul, že skutočnou škodou sa v súdnom prípade rozumejú náklady vo výške 619 eur, a preto vo zvyšnej časti - pokiaľ sa žalobca domáhal zaplata celkovo sumy 1.125 eur - žalobu zamietol.

4. Vzhľadom na čiastočný úspech oboch sporových strán okresný súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP rozhodol, že žiadna z nich nemá právo na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcom výroku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že žalobe bude vyhovie aj čo do zaplata 506 eur. Uviedol, že princíp úplnej náhrady škody, ktorým sa riadi náš právny poriadok, znamená, že sa poškodenému má vykompenzovať majetková strata do tej miery, aby došlo k odstráneniu spôsobených negatívnych dôsledkov. Žalobca zopakoval, že preukázateľne vynaložil na opravu plota sumu 1.125 eur a aj znalec potvrdil, že dotknutý postup opravy „nebol nesprávny“; išlo teda o technicky správne riešenie. Odmietol, že by vykonanou opravou došlo k zhodnoteniu veci a tvrdil, že tento záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

6. Odvolateľ namietal, že okresný súd nedostatočne odôvodnil zamietnutie žaloby v časti presahujúcej sumu 619 eur, pričom dôvodom takéhoto nedostatočného odôvodnenia bolo, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Žalobca nesúhlasil ani s výrokom o náhrade trov konania a poukazoval na to, že žalobu musel podať z dôvodu neochoty žalovaného nahradiť spôsobenú škodu a okrem trov právneho zastúpenia „niesol“ aj náklady na súdny poplatok, ako i na predavok na znalecké dokazovanie.

7. Žalovaný žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedol, že dané rozhodnutie akceptoval a záväzok žalobcovi uhradil. Z vecnej stránky žalobca v odvolaní ani „neprednáša“ nové skutočnosti oproti prednesom a vyjadreniam pred okresným súdom. Žalovaný poukázal na širšie súvislosti znaleckého dokazovania (iniciovaného v dôkaznej núdzi výlučne žalobcom), vrátane pochybností znalca, či oprava plota bola vykonaná svedkom Kubačkom spôsobom opisovaným žalobcom (odhliadnuc od toho, že menovaný svedok nebol pri výsluchu schopný ani špecifikovať rozsah poškodenia).

8. Na vyjadrenie protistrany k (jeho) odvolaniu už žalobca nereagoval.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), z ktorého titulu zostal nedotknutým rozsudok okresného súdu v odvolaní nenapadnutom výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 619 eur a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) v preskúmvanej meritórnej časti rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Neobstojí odvolacia námietka žalobcu o nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je síce neoddeliteľnou súčasťou základného práva na spravodlivý súdny proces, resp. ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu, čo ale nemožno stotožňovať s právom strany na odôvodnenie súdneho rozhodnutia podľa jej predstáv, resp. „s právom“ byť v spore úspešný. Presne do tejto kategórie však patrí predmetná námietka žalobcu. Odvolateľ totiž vôbec neuvádza, v čom konkrétne by mal daný nedostatok spočívať. Dokonca z jeho bezprostredného prepojenia údajnej nepreskúmateľnosti odôvodnenia s (tvrdenými) nesprávnymi skutkovými zisteniami, či s nesprávnym právnym posúdením, je zrejme, že podstatu práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia vníma značne nepresne. Len na okraj krajský súd dodáva, že okresný súd náležite ozrejmlil jednotlivé (tak skutkové, ako i právne) úvahy a východiská a z nich rezultujúce závery.

11. Samotný žalobca v odvolaní (správne) uvádza, že prostredníctvom náhrady škody sa má poškodenému vykompenzovať majetková strata, ktorá súvisí s odstránením škodovou udalosťou spôsobených mu negatívnych následkov. Nenáležite však nadväzne z danej premisy vyvodzuje, že má ísť o náhradu finančných nákladov akéhokoľvek technicky prípustného riešenia opravy/uviedenia poškodenej veci do pôvodného stavu. Z toho dôvodu je právne irelevantnou skutočnosť, že po technickej stránke nebol postup opravy plota zvolený žalobcom vyhodnotený ako nesprávny. Podstatným je, že išlo o spôsob opravy (ekonomicky) neefektívny.

12. Žalovaný - ako subjekt, ktorý škodu spôsobil - zodpovedá za skutočnú škodu, ktorá v súdom prípade nekorešponduje s výškou nákladov žalobcom zvoleného, technicky síce akceptovateľného, ale finančne „nesprávneho“ (neefektívneho) spôsobu opravy plotu. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že pre účely opravy plotu nebolo potrebné „opraviť“ ho po celej jeho dĺžke. Je namieste pripomenúť, že znalec vychádzal z komplexnej výmeny fasádnej úpravy plotu („zateplenia“) na ploche 3 x 2 metre; t.j. z výmeny všetkých pôvodných súvisiacich stavebných prvkov za nové; hoci bezprostredné poškodenie bolo preukázané (i samotným žalobcom tvrdené) len na ploche 2 x 2 metre a výmena polystyrénovej časti bola žalobcom riešená len vyložene lokálne.

13. Neopodstatnene odvolateľ namieta i konštatovanie okresného súdu o zhodnotení plotu. Žalobca zrealizoval novú fasádu po celej dĺžke plotu, pričom (ako sám uviedol) predtým tento plot opravoval naposledy pred 7-8 rokmi. Už samotný dotknutý fakt - osobitne v spojení so záverom o nevyhnutnosti opravy len časti o rozmeroch 3 x 2 metre - predstavuje zhodnotenie opravovanej veci. Navyše, v dôsledku žalobcom zvoleného technického riešenia je aktuálne na základnej polystyrénovej časti v celej dĺžke plotu „natiahnutá“ 2-krát podkladová stierka („zasieťkovanie“) a 2-krát povrchová fasádna farba.

14. V záujme komplexnosti krajský súd uvádza, že v žalobe žalobca tvrdil, že ide o „úplne novú“ fasádu plotu. Zmena tvrdenia o takomto významnom fakte, ktorá nie je stranou sporu nijako vysvetlená, vo všeobecnosti znižuje vierohodnosť a presvedčivosť skutkových tvrdení predmetnej strany sporu.

15. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalobcom, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v preskúmvanej meritórnej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

16. Naproti tomu čiastočne zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o nároku na náhradu trov (prvoinštančného) konania. V zmysle § 255 ods. 2 CSP je nutné prioritne na základe miery úspechu strán v spore rozhodnúť o „pomernom rozdelení“ nároku na náhradu trov konania a (len) ak je tento pomer približne, resp. úplne rovnaký vysloviť, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

17. Žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 1.125 eur, pričom bol úspešný v rozsahu 619 eur. V percentuálnom vyjadrení teda úspech žalobcu predstavuje 55% a neúspech 45%. Takémuto pomeru úspešnosti strán v prvoinštančnom konaní zodpovedá priznanie žalobcovi nároku na náhradu trov vo výške 10%, v ktorom smere krajský súd zmenil výrok napadnutého rozsudku o náhrade trov (prvoinštančného) konania.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s 396 ods. 1 CSP. Žalobca v odvolacom konaní nedosiahol v meritórnej časti žiaden úspech a neúspešný bol i v sekundárnom procesnom nároku (dožadoval sa priznania nároku na plnú náhradu trov konania vo vzťahu k celému konaniu a priznaná mu iba veľmi minoritná náhrada aj to len v prvoinštančnom štádiu). Z daného titulu má preto žalovaný voči nim nárok na náhradu trov odvolacieho konania v (plnom) rozsahu - 100%.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.